

תת"ע 3430/11/13 - מדינת ישראל נגד דוד פריוף- בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3430-11-13 מדינת ישראל נ' דוד פריוף
בפני כב' השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל
ע"י מדור תביעות את"ן ת"א מ"י

המאשימה

נגד

דוד פריוף- בעצמו

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה ביום 02.04.13 הזמנה לדין בגין עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 13.02.14 נשמעו בפני הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העיד עד התביעה השוטר מתנדב יובל אשר, עורך הדו"ח, והוגש הדו"ח שערך (ת/1).

ואלו העובדות הרלוונטיות לביצוע העבירה על פי גרסת המאשימה:

ביום 02.04.13 בסמוך לשעה 22:40 נהג הנאשם פרטית מזדה, בגבעת שמואל, ברחוב בן גוריון מכיוון כביש מס' 4, התקרב לצומת עם רחוב מבצע קדש, ופנה שמאלה לכיוון העיר בני ברק.

בכיוון נסיעת הנאשם לפני הצומת כאמור, מוצבים 2 רמזורים, המורים על נסיעה ישר ושמאלה, אשר בעת שהנאשם נסע בצומת היו תקינים, ופעלו כראות.

נטען כנגד הנאשם כי נכנס אל הצומת כאמור בנסיעה רצופה, מבלי לעצור את הרכב לפני קו העצירה המסומן על פני הכביש לרוחבו לפני הצומת. על פי גרסת השוטר, בהגיעו של הנאשם כ- 3 מטר לפני קו העצירה התחלף האור לאדום, הנאשם הגביר את מהירות נסיעתו ונכנס לצומת בניגוד לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון הפנייה שמאלה.

בכך טוענת המאשימה כי הנאשם לא מילא אחר הוראות הרמזור המוצב בכיוון נסיעתו, ועבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום.

על פי גרסת הנאשם, ציית לרמזור המוצב בכיוון נסיעתו, בכך שבעת שפנה שמאלה ונכנס לצומת דלק לטענתו אור ירוק ברמזור.

לגרסת הנאשם, השוטר ממקום עמידתו לא יכול היה להבחין כלל ברכבו בעת שעבר על קו העצירה ונכנס לצומת, וכן לטענתו ממקום עמידתו ובמרחק בו עמד מהצומת לא ניתן להבחין ברמזור ובקו העצירה.

הנאשם טוען בנוסף כי השוטר טעה ברישום השעה שכתב בדו"ח, מאחר והדו"ח היה בלילה והשוטר רשם במשבצה המיועדת לרישום שעת העבירה את השעה - 10:40.

לטובת הנאשם התייצב לעדות בביהמ"ש אחיו הצעיר, בן 18 אשר ישב לצד הנאשם ברכב, במושב הימני קדמי ליד הנהג. העד העיד כי הנאשם עבר באור ירוק מלא, ותמך בגרסת הנאשם בכך שהעיד כי הוא עצמו הסתכל על הרמזורים זאת למרות שאין לו בעצמו רישיון נהיגה וזאת כדי ללמוד איך לנהוג וללמוד הוראות התמרורים שבדרך.

לאור זאת טוען הנאשם כי לא ניתן להוכיח כי הוא נכנס לצומת באור אדום, ועתר לזכותו.

העיד בפני השוטר ונחקר ע"י הנאשם בחקירה נגדית, בה עומת עם טענות הנאשם כאמור. העיד בפני הנאשם ופרס בהרחבה את גרסתו. בנוסף העיד עד ההגנה כאמור. הנאשם ועד ההגנה עמדו שניהם לחקירה נגדית ע"י התובע.

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם, שמעתי את עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות העבירה, כפי שעולה מהדו"ח, ומהסקיצה שצייר בדו"ח עצמו, תוך התייחסות לכל רכיבי העבירה, כולל מיקום הרמזור, מיקום קו העצירה, מסלול נסיעת הנאשם, מקום עמידתו, המרחק בו היה הרכב מקו העצירה בעת שהאור ברמזור התחלף מירוק לאדום, שמירת קשר עין עם רכב הנאשם, מיקום עצירת הרכב, ומכלול העובדות הרלוונטיות לאישום.

2. עדותו של השוטר עד התביעה בביהמ"ש הייתה עניינית, בהירה, עקבית הותירה בי רושם אמין ואף לא נסתרה בחקירה נגדית על ידי הנאשם. העד העיד כי הוא מתנדב ותיק ותורם משמרת קבוע אחת לשבוע, וכי כלשונו אין לו כל אינטרס ו"אינו מקבל שקל" עבור רישום הדו"ח.

3. הנאשם ביקש לשכנע בביהמ"ש כי ממקום עמידת השוטר כפי שציין השוטר בדו"ח שערך ובסקיצה שצייר בדו"ח, לא יכול היה השוטר להבחין ברכב, בקו העצירה וברמזור, כולם בו זמנית ויחדיו.

ראשית, לא מצאתי יסוד לחשוד בשוטר כי יעמוד דווקא במקום ממנו אינו יכול לראות את ביצוע העבירה. גם לפי גרסת הנאשם השוטר עמד על אי תנועה רחב כאשר הנאשם עצמו העיד כי הבחין בו בכניסתו לצומת. לפיכך נחה דעתי כי השוטר אף ברצותו לכאורה ל"הסתוות" על מנת לארוב וללכוד נהגים, יכול היה לעשות זאת בקרבת הצומת, ולא היה צריך להסתתר רחוק מהצומת כפי שטען נגדו הנאשם.

שנית, אני מקבל את גרסת השוטר כי ממקום עמידתו, אשר לא הוכחש על ידי הנאשם ועד ההגנה, ניתן לראות את קו העצירה ואת הרמזור בכיוון נסיעת הנאשם היטב, וניתן להבחין באור שברמזור המוצב על עמוד בצומת, עוד ניתן להבחין באופן ברור וללא כל מחסום בראייה ברכב הנאשם בהגיעו לצומת כאמור.

4. תימוכין לגרסת השוטר מצאתי גם בדבריו המפורשים של הנאשם בעדותו בביהמ"ש על פיהם היה בדרכו הביתה וכנראה מיהר, בהתאם לתגובה הראשונית שמסר במקום לשוטר כפי שנרשמה מפיו. גם עד ההגנה אישר כי הנאשם והעד היו בדרכם הביתה לאחר שהסיעו את אביהם לנתב"ג ואכן מיהרו לשוב בשל בעיה שהתעוררה עם אימם בזמן שנעדרו מהבית.

5. אשר לטענת הנאשם כי המקרה היה בלילה ובדו"ח נרשמה שעת בוקר - "10:40", השוטר נשאל על כך בביהמ"ש ומסר כי הוא מתחיל משמרת קבועה כמתנדב בכל יום שלישי בשעה 21:00. לדברי העד, הדו"ח נרשם בשעות עבודתו הרגילה היינו בלילה. העד, בתשובה לשאלת הנאשם העיד כי הוא נוהג תמיד לרשום את השעה על פי גלגל של 12 שעות כלומר כאשר רשם 10:40 התכוון ל- 10:40 אחרי צהרי היום (P.M).

מצאתי הסבר זה אמיתי ומשכנע, ובמיוחד כאשר ממילא אין מדובר בפגם מהותי, שכן הנאשם עצמו נעצר במקום, הנאשם מודה בנהיגה במקום ובזמן, והדו"ח נמסר לידיו כך שידוע לו דבר הגשת הדוח בבימ"ש.

6. סיכומי של דבר אני מאמין לגרסת השוטר ולאחר ששמעתי את הנאשם ואת עד ההגנה לא שוכנעתי כי עולה ספק שאינו "ספק סביר" בגרסת השוטר, והתרשמתי כי ככל הנראה עבר הנאשם את העבירה זאת מבלי משים.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובע כאמור כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

לפיכך אני מרשיע את הנאשם בעובדות כתב האישום.

ניתנה היום, ד באדר ב' תשע"ד , 06 מרץ 2014, במעמד הצדדים

חתימה